

וְאִם צִמָּא הִשְׁקָהוּ מַיִם והקב"ה נותן לחיצונים את חלקם בכדי לקיים את מש"כ אם רעב שונאך וגו', כי בזה הקטגור יעשה סניגור. **אֲבָל קָדְשָׁא בְּרִידָּהוּ** הוא, **לֹא נָטִיל אֶלָּא רְעוּתָא דְּלִבָּא**, וּתְבִירוּ דִּילֵיהּ (דאיהו ישראֵל) אבל הקב"ה לא רוצה בקרבן אלא רק את רצון הלב ושבירת הלב ע"י שהוא מתוודה ומתפלל בסוד 'זבח רשעים תועבה'. **הִדָּא הוּא דְּכֶתִיב**, (תהלים נא) **זָבַחִי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁפָּרָה לֵב נְשַׁפָּר וְנִדְּפָה אֱלֹהִים לֹא תִבָּזֶה. כְּגִוּוֹנָא דְּכָלִי חָרָם, דְּאִתְמַר בְּהוֹן נְשַׁפְרוּ נְטָהְרוּ** וזהו מש"כ בפסוק זבחי אלהים רוח נשברה וגו', דהיינו שהוא הווידוי ושברון הלב בקרבן, והוא כדוגמת כלי החרס שנאמר בהם נשברו נטהרו, וכך הוא ליבם של ישראל שכאשר הם נשברים ומתוודים אז הם נטהרים לפני אביהם שבשמים.

ע"י כהנים, לויים וישראלים נתקן סוד הקרבן בשלימות
כְּהֵנָּא מוֹחָא. לְוִי לְבָא. גּוֹפָא יִשְׂרָאֵל והנה כהנים בעבודתם הם כנגד המוח שמצדו הוא חסד, והלויים בדוכנם הם כנגד הלב שמצדו הוא גבורה,

אור הרשב"י

אבל התענית הוא עולה מלמטה למעלה כי הוא מעלה כח חלב ודם של האיברים למעלה לפרנס ולזון הלב והמוח ביום התענית. כנו' פ' פינחס רכ"ז ע"א ורמ"א ע"א והנה החלב והדם נק' קרבן בהמה לפרנס את החצונים, אבל מחשבת האדם ביום התענית, נקרא קרבן האדם, ועולה עד האדם שהיא הקדושה.

הדברים שהפריד, ולפי צריך לקבל התענית מבע"י לייחד לילה ביום ויום בלילה ומחלבו ודמו נוזנים מהם הכחות העליונים כדי שלא יקטרגו עליו, ולא יכווין ח"ו לזה לתת להם חלק, אלא יכווין לתת הכל לגבוה, והוא יחלק אח"כ לכל הכחות כנודע.

ואיתא עוד שם בדף ו' עמוד ב' ואמנם ענין התענית הוא, כי בחי' כוונת האכילה היא מלמעלה למטה להמשיך מזון לתחתונים,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וישראל במעמדם הם כנגד הגוף שמצדו הוא הת"ת. וְאֶתְמַר בְּהוֹן, פְּהֵנִים
 בַּעֲבוּדָתָם, וְלִוִּים בְּדוּכָנָם, וְיִשְׂרָאֵל בַּמַּעֲמָדָם ונאמר בהם
 כהנים בעבודתם וכו' כי ע"י שלשתם ניתקן סוד הקרבן בשלימות. וְאִי כָבֵד בָּעֵי
 לְקָרְבָא לְגַבִּי דְלָבָא, חֲלָבִיהָ דְאֵינוֹן מְסַאֲבִין, אִיהוּ לָא
 נָטִיל. אֶלָּא שְׁמִינוֹנוּ דְחֲלָב טָהוֹר והנה אם הסמא"ל הנקרא כבד הוא
 רוצה להקריב אל המלכות הנקראת לב את החלבים שהם טמאים, אז המלכות לא לוקחת
 אלא רק את שומן החלב הטהור שהוא רוחניות הקרבן בסוד הווידוי והתפילה שבו.
 כְּגִוּוֹנָא דְאִית בְּגוּפָא, חֲלָב טָהוֹר וְחֲלָב טָמָא, דָּם צָלִיל
 בְּלֹא פְסוּלָת, וְדָם עָכוּר בַּפְּסוּלָת וכדוגמת כך יש בגוף חלב טהור
 וטמא, דם צלול בלא פסולת, ודם עכור בפסולת. וְעֶרְקִין דְלָבָא, חֲיִילִין
 קַדִּישִׁין. וְעֶרְקִין דְכָבֵד, חֲיִילִין מְסַאֲבִין וכן יש עורקים בלב
 שמצדם הוא החיילים הטובים של הקדושה, וכן יש עורקים בכבד שמצדם הוא החיילים
 הטמאים של הסט"א. אוֹף הֶכִי אֵינוֹן מְשַׁרְיִין דִּיצַר הָרַע,
 וּמְשַׁרְיִין דִּיצַר הַטּוֹב, אֵלִין מִמֶּנּוּן עַל עֶרְקִין דְלָבָא,
 וְאֵלִין מִמֶּנּוּן עַל עֶרְקִין דְכָבֵדָא כי כך יש מחנות של היצר הרע ומחנות
 של היצר הטוב, ואלו של יצר הטוב ממונים על עורקי הלב ואלו של היצר הרע ממונים על
 עורקי הכבד. אוֹף הֶכִי תִרִי אוֹמִי, יִשְׂרָאֵל, וְאוֹמִין דְעֶלְמָא
 עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת ומשום כך יש שתי אומות שהם עם ישראל מצד

הקדושה ואומות העולם מצד הסט"א.

יש בעם ישראל שהם מבחינת המלכות ויש מבחינת עבד ויש מבחינת בהמה
אָמַר לִיה רַעֲיָא מְהִימָנָא, שְׁפִיר קָא אַמְרַת בְּכֻלָּא אמר
 רשב"י לרעיא מהימנא יפה ביארת בהכל, **אַבְל אָפִילוּ יִשְׂרָאֵל**
לֹאוּ פְּלָהוּ שׁוּיִן, דָּאִית בְּהוּן בְּנֵי מַלְכוּת, מְסֻטָּרָא
דְּמַלְכוּת קְדִישָׁא, כְּלִילָא מַעֲשֵׂר סְפִירָאן, וּמְכַל הוּוּיִין
וְכַנּוּיִין אבל אפילו בעם ישראל לא כולם שווים כי יש מהם בחינות בני מלכות, שהוא
 מצד השכינה הקדושה כאשר היא כלולה מכל עשר הספירות ומכל ההויות והכינויים,
 דהיינו שהם אלו הזוכים להשיג נר"ן ממלכות דאצילות. **וְאִית מְנַהוּן עֲבָדִין,**
מְסֻטָּרָא דְעֶבֶד, דָּאִיהוּ (בראשית כד) עֲבָדוּ זֶקֶן בֵּיתוֹ ויש מהם
 בחינות עבדים שהם מצד מטטרו"ן הנקרא עבד, שעליו נאמר 'עבדו זקן ביתו', דהיינו שהוא
 עבד למלכות הנקראת זקן ביתו, והם אלו הזוכים להשיג נר"ן מיצירה. **וְאִית מְנַהוּן**
כַּבְּעִירָן, וְאִתְמַר בְּהוּן, (יחזקאל לד) וְאִתָּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי
אַדָּם אֲתָם ויש מהם בחינות בהמות שהם אלו הזוכים להשיג נר"ן מהעשיה שבהם
 נאמר ואתן צאני וגו'. **וְאִינוּן דְּדַמְיִין לְעֵנָא, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא**
מְנִי לְקָרְבָּא בְּעִירָן בְּאִתְרִיָּהוּ, לְכַפָּרָא עַלִּיהוּ ואלו שיש
 להם נר"ן מהעשיה שהם דומים לצאן הקב"ה ציוה עליהם להקריב קרבן במקומם בכדי
 לכפר עליהם. **וְאִינוּן דְּדַמְיִין לְמִלְאכִין, קְרַבְנִין דְּלָהוּן אִינוּן**
עוֹבְדִין טָבִין, דְּמִמֶּנּוּ עַלִּיהוּ מִלְאכִים, דְּמִקְרִיבִין
לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאִתְרִיָּהוּ אמנם אלו הדומים למלאכים שהם אלו

הזוכים לנר"ן מיצירה הקרבן שלהם הוא מעשיהם הטובים, שעליהם ממונים המלאכים שביצירה שהם מקריבים לקב"ה את מעשיהם הטובים במקומם ובזה מתכפר להם.

הבנים לה' מבחינת נר"ן דאצילות בעוונותיהם מפרידים שם הוי"ה ב"ה, וע"י לימוד תורתם נתקן עוונם

וְאֵינּוּן דְּהוּוּ בְּנִין לַיהוָה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לַיְי אֱלֹהֵיכֶם והנה אלו שהם בנים לה' שהם אלו

שיש להם נר"ן מהאצילות שבהם כתוב 'בנים אתם לה' אלהיכם'. **בְּחֻבִּין דְּלָהוּן מִתְפָּרְדִּי אֲתוּוֹן** אז ע"י עוונותם מתפרדים ד' אותיות הוי"ה, **וְתִקְוֵנָא** (ס"א

דְּלָהוּן הוּא אוֹרִיִּיתָא), **הוּא דְלָהוּי אוֹרִיִּיתָא דְאִיהוּ שֵׁם יְהוָה, לְקִרְבָּא אֲתוּוֹן, י' בָּהּ, ו' בָּהּ, בְּקִרְבָּנָא דְלָהוּן** [ורכח] והתיקון

שלהם הוא לימוד התורה שהיא שם הוי"ה וע"י הם מייחדים את אותיות הוי"ה י' האות ה'

ואות ו' באות ה' שהוא ייחוד או"א וזו"ן ודבר זה הוא הקרבן שלהם.

הקרבן נקרב כדי לעורר יחוד באותיות הוי"ה, והא"ס ב"ה מקשר ומחבר אותן **הָרִי בְּכָל קִרְבָּנִין, בֵּין דְּבַעֲרִי, בֵּין דְּמִלְאָכִין דְּמִמָּנָן עַל פְּקוּדִין, בֵּין בְּמִלְכוּתָא, בֵּין בְּשִׁמְיָהּ** והנה הרי בכל מיני

אור הרשב"י

[ורכח] ובענין זה איתא בויקרא רבה פרשת קדושים פרשה כה רב הונא אמר אם נכשל אדם בעבירה חייב מיתה בידי שמים מה יעשה ויחיה, אם היה למוד לקרות דף אחד קורא שני דפים ואם היה למוד לשנות פרק אחד ישנה שנים.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000